

WZORY WYROKÓW
JUDYKATURA, OBJAŚNIENIA
I PRZEPISY UZUPEŁNIAJĄCE DO
USTAW KARNYCH DODATKOWYCH

OPRACOWAŁ.

JÓZEF SUŁKOWSKI

RADCA DWORU PRZY TRYBUNALE NAJWYŻSZYM W WIEDNIU

KRAKÓW
KSIĘGARNIA LEONA FROMMERA
1908.

**Patent Cesarski z 24. października 1852 Nr. 223
dz. u. p. zawierający przepisy o wyrobie, obrocie
i posiadaniu broni i przedmiotów amunicyjnych
tudzież o noszeniu broni.**

Rozporządzenie wykonawcze z 29. stycznia 1853 Nr. 16 dz. u. p.

Przepisy uzupełniające.

Przepisana w § 2 patentu o broni długość 7 cali wiedeńskich przemienioną została rozporz. min. z dnia 4. grudnia 1875 Nr. 148 dz. u. p. na 18 centymetrów, który to przepis odnosi się także do rewolwerów (rozporz. min. sprawiedl. z 16. grudnia 1875 l. 15080).

Doświadczenia zebrane po wydaniu rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych z 8 września 1857 l. 8351, którem rewolwery i inną broń palną, niemierzącą 7 cali wiedeńskich (18 cm), zaliczono do broni niedozwolonej, wykazały, że przy rewolwerach przez skrócenie tychże, celność i skuteczność strzałów znacznie się zmniejsza, wskutek czego krótszym rewolwerom zwiększonego stopnia niebezpieczeństwa przypisać nie można, albowiem większą łatwość manipulowania takimi rewolwerami, równoważy mniejszy skutek. Wobec tego rewolwery poniżej miary 7 cali (18 cm) nie mogą właściwie postawione być na równi z tercerolami takiejże długości, dlatego też w ogólności nie mogą być już więcej uważane jako broń zakazana (rozporządzenie minist. spraw wewn. z 4. lutego 1898 l. 12675 ex 1897). Tak samo orzekło ministerstwo spraw wewnętrz. rozp. z dnia 10. października 1903 l. 43713 z r. 1902 co do pistoletów flaubertowskich poniżej miary 18 cm.

Sposób mierzenia długości broni określa rozporz. min. z 19. marca 1886 Nr. 35 dz. u. p.

Przepis § 4 patentu o broni odnosi się także do kapsli, uznanych za przedmioty amunicyjne (rozp. min. z 20. sierpnia 1857 Nr. 159 dz. u. p.).

Do zakazanych przedmiotów amunicyjnych należą także próżne gilzy z kapslami używane do lefoszówek (rozporz. min. z 22. sierpnia 1866 Nr. 100 dz. u. p.).

Pozwolenie na posiadanie broni zakazanej nie obejmuje w sobie pozwolenia na noszenie; pozwolenie na noszenie musi być osobno uzyskane (rozporz. min. z 20. sierpnia 1857 Nr. 159 dz. u. p.).

Przepisy o wyładowaniu broni ręcznej palnej, w sądzie przechować się mającej, zawiera rozporz. min. sprawiedl. z 13. czerwca 1901 Nr. 19 dz. rozp. min. sprawiedl.

Zaprzyiężona służba do ochrony polowania, lasów i pól, jeżeli jest w służbie i ma na sobie przepisane ubranie służbowe, lub oznakę służbową, uprawniona jest do noszenia broni bez względu na to, czy pozostaje w publicznej czy też prywatnej służbie (ostatni ustęp rozporz. min. z 20. sierpnia 1857 Nr. 159 dz. u. p. § 10 rozporz. min. z dnia 30. stycznia 1860 Nr. 28 dz. u. p. i § 32 galicyjskiej ustawy łowieckiej z 5. marca 1897 Nr. 71 dz. u. i rozp. krajowych).

Upoważniony do noszenia broni może zlecić śludze swemu wyładowanie strzelby przez wystrzelenie po za obrębem domu (rozp. min. spraw wewn. z 24. grudnia 1870 l. 18295).

O obowiązkiem wypróbowaniu broni ręcznej palnej zawiera przepisy ustawa z dnia 23. czerwca 1891 Nr. 89 dz. u. p. i rozporządzenie wykonawcze z dnia 9. listopada 1891 Nr. 183 dz. u. p.

O postępowaniu z uznaną za przepadłą bronią palną ręczną zawiera przepisy rozporządzenie min. sprawiedl. z 3. listopada 1899 Nr. 46 dzien. rozporz. min. sprawiedl.

Objaśnienia.

Cesarski patent o broni, zawierający przepisy o wyrabianiu broni i przedmiotów amunicyjnych i o obrocie nimi, a w-zzcze-

gólności o posiadaniu broni i amunicji i o noszeniu broni czyni różnicę między bronią i amunicją zakazaną a bronią i amunicją niezakazaną czyli dozwoloną. Jaką broń zaliczać należy do zakazanej, określa przepis § 2 tegoż patentu, który to przepis wylicza zarazem przykładowo niektóre gatunki broni zakazanej.

Idąc za definicyą, podaną w § 2 patentu o broni, uznać należy strzelbę odśrubować się dającą, za broń zakazaną, albowiem strzelba odśrubować, a względnie rozłożyć się dającą, w sukniach lub pod niemi łatwo ukryć się da, a wobec tego broń taka nadaje się do podstępnych napadów. Przez takie ukrycie broni usypia noszący ją czujność otaczających go osób, a zwłaszcza tej, przeciw której napad wykonać zamierza i dlatego też niebezpieczeństwo, grożące jej, jest większe, aniżeli w tym wypadku, gdy przeciwnik otwarcie broń nosi.

W przeciwieństwie do strzelby, odśrubować lub rozłożyć się dającej, jest strzelba zwyczajna bronią niezakazaną, czyli dozwoloną, albowiem jako nie dająca się tak łatwo ukryć, do podstępnych napadów mniej jest zdatną. Wobec groźniejszego niebezpieczeństwa, jakie z posiadania i noszenia broni zakazanej wyniknąć może, ustanowił ustawodawca w patencie o broni szczególne środki ostrożności i zapobiegawcze tak w przedmiocie wyrabiania i obrotu, jakoteż w przedmiocie posiadania i noszenia broni zakazanej, jak również zagroził szczególne kary za przekroczenia przepisów dotyczących tej broni. I tak już samo posiadanie broni zakazanej bez osobnego pisemnego na to zezwolenia podpada karze, podczas gdy posiadanie broni niezakazanej jest dozwolone, a wyjątek stanowią tylko osoby n. p. kłusownicy, którym władza odjęła pozwolenie posiadania broni. Kupcy, mający zezwolenie sprzedawania broni zakazanej, dopuszczają się czynu karygodnego, jeżeli broń taką sprzedają osobie, która się nie wykazała pozwoleniem kupna, podczas gdy broń dozwoloną bez takiego pozwolenia sprzedawać mogą.

Przepisy §§ 29, 30, 32, 33 i 36 patentu o broni zagrażają za przekroczenia prócz kary pieniężnej, względnie aresztu, także i przepadek broni czy to zakazanej, czy też dozwolonej, w razie nieuprawnionego posiadania lub noszenia tejsze. Doświadczenie jednakże poucza, że wyrokami karnymi przepadek broni, zwłaszcza w wy-